

indføres en mellemkommunal udligningsordning for forskelle i udgiftsbehov for både kommuner og amtskommuner,

- f) at udligningen af forskelle i beskatningsgrundlag på landsplan gøres ensartet for alle kommuner, henholdsvis alle amtskommuner, således at ordningerne finansielt hviler i sig selv,
- g) at niveauerne for henholdsvis udligning af udgiftsbehov på landsplan, udligning af beskatningsgrundlag på landsplan, udligning af udgiftsbehov i hovedstadsområdet og udligning af beskatningsgrundlag i hovedstadsområdet fastlægges i selve loven,
- h) at statstilskuddet ydes *efter* udligning af forskelle i udgiftsbehov og beskatningsgrundlag og fordeles proportionalt med (amts)kommunernes beskatningsgrundlag, således at udligningsvirkningen er den samme, uanset hvor stort statstilskuddet er,
- i) at udligningen af forskelle i kommunernes beskatningsgrundlag i hovedstadsområdet beregnes med anvendelse af den enkelte kommunes *egne* beskatningsniveau (fremfor det gennemsnitlige beskatningsniveau),
- j) at der fastlægges en overgrænse for, hvor stor en del af skatteindtægten en kommune kan komme til at afgive til udligningsordningerne således, at overudligning ikke kan forekomme, jfr. litra i,
- k) at tilskuddet til særlig vanskeligt stillede kommuner forøges således, at kommuner, der i særlig grad belastes af de foreslåede ordninger, kan hjælpes, jfr. bemærkningerne til § 18,
- l) at beregningsgrundlaget for ordningerne rykkes frem, og at reglerne vedrørende forelobig og endelig udmelding m.v. ændres,
- m) at disse ændringer kædes sammen med en redaktionel samling og ajourføring af de gældende love til én samlet lov om udligning og generelle statstilskud.

Som det fremgår af ovenstående, litra h, foreslås det generelle tilskud til kommuner og amtskommuner fordelt i forhold til beskatningsgrundlagenes størrelse. I finansieringsudvalgets betænkning lægges hovedvægten på en fordeling af dette tilskud efter udgiftsbehov. Imidlertid er der – således som forslaget er udformet – ingen reel forskel på disse fordelingsmetoder, hvilket bl.a. fremgår af betænkningens p. 58, hvor det hedder:

»Det enkleste er da at udmåle statstilskuddet efter størrelsen af den enkelte kommunes beskatningsgrundlag, samtidig med at den mellemkom-

munale udligning vedrører forskellene for statstilskud.

Man kan imidlertid opnå nøjagtig den samme virkning, hvis tilskuddet udmåles proportionalt med udgiftsbehovet, samtidigt med at den mellemkommunale udligning vedrører forskellene efter statstilskud.«

Når regeringen fremstillingsmæssigt har valgt at lade fordelingen ske efter beskatningsgrundlag, skyldes det ønsket om, at forslaget skal være så enkelt og overskueligt som muligt, herunder at udligningsniveauerne *direkte* skal fremgå af loven.

De enkelte elementer i forslaget kommenteres udførligt nedenfor i bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

IV. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser.

I *bilag 1* er der givet en oversigt over virkningen for kommunerne af hvert af de stillede forslag, under forudsætning af, at disse var gennemført med virkning for 1984. I *bilag 2* er der tilsvarende vist virkningerne af at gennemføre de forslag, der vedrører amtskommunerne.

Det understreges, at beregningen nødvendigvis må hvile på skonsmæssige forudsætninger om beskatningsgrundlag, nettodrifts- og anlægsudgifter m.v. Således skønnes de enkelte kommuners beskatningsgrundlag at udvikle sig proportionalt fra 1981 til beregningsårene 1982 og 1983. Endvidere indgår i beregningen den fulde besparelsesvirkning af beskæringen af bloktilskuddene for såvel 1983 som 1984.

Disse forudsætninger medfører, *at en gennemførelse af lovforslaget vil få konsekvenser for den enkelte kommune, som i et vist omfang vil afvige fra de i tabellen viste tal.* Tabellen tjener således alene til at illustrere visse hovedtendenser i forslagernes virkninger for forskellige kommunetyper.

I *bilag 1* viser kolonne (1) beskatningsniveauet i 1984, som er forudsat identisk med det budgetterede beskatningsniveau i 1983.

Kolonne (2) viser virkningen af en justering af de enkelte kriteriers vægte, jfr. foran under litra a. Justeringen – der kun har beskudne virkninger – skyldes alene ændringer i fordelingen af de kommunale udgifter på udgiftsområder. Her som i de følgende kolonner betyder minus et fald i beskatningsniveauet, altså en gevinst, mens plus betyder en stigning i beskatningsniveauet, altså et tab.

Kolonne (3) viser virkningen af at nedsætte vejkræfteriets vægt med 1/3, jfr. foran under litra b. Det ses, at Københavns kommune som primær-